ମୋ କାଳ ଆହ୍ଲାଦ

ପ୍ରଭୁପାଦ

ଶ୍ରୀ ମୋହନସୁନ୍ଦର ଦେବ ଗୋସାମୀ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ପ୍ରଭୁପାଦ- ଶ୍ରୀ ମୋହନସୁନ୍ଦର ଦେବ ଗୋସ୍ୱାମୀଙ୍କ ବିରଚିତ

ମୋ କାଳିଆ ସୁତା

ଶ୍ରୀ ଅଭିନ୍ନଚନ୍ଦ୍ର ଦାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ପ୍ରଥମବାର ପ୍ରକାଶିତ ।
କଟକ, ଅରୁଣୋଦୟ ପ୍ରେସରେ ମୁଦ୍ରିତ ।

ପ୍ରା ପ୍ତି ସ୍ଥା ନ—
ଅରୁଣୋଦୟ ପୁସ୍ତକାଳୟ ବାଲୁବଜାର
ପୋ: ଅ: ଚାନ୍ଦନୀଚୌକ କଟକ ।
ମୂଲ୍ୟ ୦ ° / ୧୯୩୭ ଏକଅଣା ମାତ୍ର ।

ପ୍ରଭୁପାଦ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ମୋହନସୁନ୍ଦର ଦେବ ଗୋସ୍ୱାମୀ

Digitized by srujanika@gmail.com

ଉତ୍ସର୍ଗପତ୍ର

ହେ ମୋର ପ୍ରାଣ ପିତୁଳି !
ହୃଦେ ଶୋଭେ ଯାର ଶ୍ରୀ ବନମାଳି,
ମୋ ରାମକୃଷ୍ଣ ହେ !
ଘେନ ଏ ମୋହନ ଅଳି ! ।
ବସି ହସି ଢଳି ଢଳି !
କାଳଆହ୍ଲାଦୀର ଏ ଗୁଣାବଳୀ,
ମୋ ରାମକୃଷ୍ଣ ହେ !
ରଚି ବର୍ଣ୍ଣ ବଳୀ ମାଳି ।
ଭକତି-ପୁଷ୍ପ-ଥାଳି,
(ତବ) କରକମଳେ କଲି ଅଞ୍ଜଳି,
ମୋ ରାମକୃଷ୍ଣ ହେ !
ଏତକ ମୋର ସଙ୍ଗାଳି ।
କରେ ଧରି ଜପାମାଳି !
ଆଶ୍ରେ କରି ବ୍ରଜବାସୀଙ୍କ ଗ୍ଳୀ,
ମୋ ରାମକୃଷ୍ଣ ହେ !
ନିତ୍ୟଧାମେ ଯିବ ଚଳି ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ମୋ କାଳଆଶ୍ୱାଶ ।

ଘଣ୍ଟି ଘାଗୁଡ଼ି ବଜାଇ ।
ଘରେ ପଶ ବନେ ଚରାଇ ଗାଈ ହେ,
କଳାକହ୍ନାଈ !
ଘେନି ଗଉଡ଼ଆ ଭାଇ ହେ, କଳାକହ୍ନାଈ ! ।

ଉଚ୍ଚାର ଗୋପୀଙ୍କ ନାମ ।
ଉଚ୍ଛନ୍ନ କର ବୋଲ ବ୍ରଜଧାମ ହେ,
ସୁନ୍ଦର ଶ୍ୟାମ !
ଉଡ଼ଇ ନନ୍ଦା କେତନ ହେ, ସୁନ୍ଦର ଶ୍ୟାମ ! ॥

ଚିକୁର ନଟକୁଟିଆ ।
ଶତ୍ର-ଶ୍ୱେର ଖଣ୍ଡ ନଈ ଘାଟିଆ ହେ,
ପୀତପଟିଆ !
ସ୍ମରୁ ଚନ୍ଦନ ପାଟିଆ ହେ, ପୀତପଟିଆ !

ଛିଇଳ ଗୋପ ସଙ୍ଗାଳି ।
ଛଳେ ଶ୍ଳେଷ-ବସ୍ତ୍ର ସତ୍ୟକୁ ପାଳି ହେ,
ଶ୍ରୀ ବନମାଳି !
ଛୁଡ଼ିଲ ବ୍ରଜ ମଣ୍ଡଳୀ ହେ, ଶ୍ରୀ ବନମାଳି ! ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଜଗତ ମୋହନ ରୂପ ।
ଉଙ୍କିଆରେ ମଲ୍ଲ ଦିନା ଧୂପ ହେ,
ନାଗର ଭୂପ !
ଉବା ଅଧରୀ ମଧୁପ ହେ, ନାଗର ଭୂପ ! ॥

ଝୈଲ ଚକ୍କଣ କାଳିଆ ।
ଝୋଡ଼ ବନ ଫୁଲ ଗୁଡ଼ିକ କଆଁ ହେ,
ପ୍ରୀତ ଫୁଲିଆଁ !
ଝୈଠେ ବଡାଅ ଚାନ୍ଧା ହେ, ପ୍ରୀତ ଫୁଲିଆଁ ! ॥

ନଟବର ନାଂଗଟିଆ ।
ନବନୀତ-ଚୋର ବଂଶୀଧଟିଆ ହେ,
ଧ୍ୱଠଧ୍ୱଟିଆ !
ନୀପ-ନିକୁଞ୍ଜ ପଟିଆ ହେ, ଧ୍ୱଠଧ୍ୱଟିଆ ! ॥

ଟୀକରା ମୋ ବନମାଳି ।
ଝିପି ବଂଶୀରନ୍ଧ୍ରେ କର ଅଙ୍ଗୁଳି ହେ,
ଗୋପ ସଙ୍ଘାଳି !
ଝାଣି ନିଅ ବ୍ରଜବାଳୀ ହେ ଗୋପ ସଙ୍ଘାଳି ! ॥

Digitized by srujanika@gmail.com

ଟମା କାଲଅହ୍ଵାଗ ।

ଠକମାନଙ୍କର ଗୁରୁ !
ଠାରୁଥାଅ ଆଖି ଦେଖିଲେ ଦୂରୁଁ ହେ,
ମହ୍ୱମା: ମେରୁ !
ଠକେ ନ ଯାଏ ମ° ରୁ ହେ, ମହ୍ୱମା ମେରୁ ! ।

ଡିକାଇ ମୁରଲୀ ବାଇ !
ଡଆଁଅ ଗୋପୀଙ୍କ ଝାକୁଟଞ୍ଜି ନେଇ ହେ,
ପ୍ରାଣ ମାଧୋଇ !
ଡୁବାଅ ପ୍ରେମେ ମଜ୍ଜାଇ ହେ, ପ୍ରାଣ ମାଧୋଇ ! ॥

ଡମାଲଆ ଗୀତ ଗାଇ !
ଡଲ ବନ୍ଧୁ ଆସ ଗୋହ୍ଲାଇ ହୋଇ ହେ,
ତ୍ରିଭଙ୍ଗ ଛଇ !
ଡାଉମାଷ୍ଟି ବୋଲଚିହ୍ନାଇ ହେ, ତ୍ରିଭଙ୍ଗି ଛଇ !

ଅନ୍ଛଟିକ ମନେ ହେଜ !
ଅରଜ୍ଜଛ ଯେଉଁ କୀରତ ବୋଝି ହେ,
ବଲ୍ଜରାଜ !
ଅଃ ଏଡକ ଜାଲ୍ଲ ନ୍ତୁ ହେ, ବରଜରାଜ ! ॥

Digitized by srujanika@gmail.com

ତରଳ ବେଣୀଟି ହୋଇ !
ତରୁଣୀ ଚନ୍ଦ୍ରାକୁ ନାବେ ବସାଇ ହେ,
ନାବିକ ହୋଇ !
ତାଟକା ଦେଲ୍ କରାଇ ହେ, ନାବିକ ହୋଇ ! ॥

ଥରେ ଛୁତ ହୋଇ ହରି !
ଥିଲ ସୁଧାମୃତରେ ପଡ଼ିଛ ହରି ହେ,
ମୁରଲୀଧାରି !
ଥାପିଛ ଏ ଯଶଶିରୀ ହେ, ମୁରଲୀଧାରୀ ! ॥

ଦିକା ଯାଉନାହିଁ ମନୁ !
ଦଗାଲଗା ବୃନ୍ଦାବନ ଅତନୁ ହେ,
ତମାଳତନୁ !
ଦଦର ନାବ ରୁଜନ ହେ, ତମାଳତନୁ ! ॥

ଧପାଦଆ ମନେକର !
ଧୋବଣୀ ବେଶଟି ହୋଇ ନାଗର ହେ,
ଜୀବନେଶ୍ୱର !
ଧୋଇଲ ପାଲଟା ଚର ହେ, ଜୀବନେଶ୍ୱର ! ॥

Digitized by srujanika@gmail.com

ନ ଯାଏ ମନୁ ପାଶୋର ।
ନାପିତୀ ବେଶ ଧରଛ ପସ୍ୱର ହେ,
ନାଗରବର !
ନାଗସ୍ୱମଣି ସ୍ୱଧାର ହେ, ନାଗରବର ! ।

ପାଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭ ମନକୁ ।
ପାଟରାଣୀ ବେଶ ଅପମାନକୁ ହେ,
ପଥର ବୁକୁ,
ପସ୍ୱରବ ମୁଁ କାହ୍ନାକୁ ହେ, ପଥର ବୁକୁ ।

ଫଁଚୁର୍ଶୋର ମୋହନ ।
ଫୁଲ୍ ବିକି ଯାଇଥିଲ ଯେ ଦିନ ହେ,
ବଂଶୀବଦନ !
ପଞ୍ଚତେ ହେଲ ମନ୍ଥନ ହେ, ବଂଶୀବଦନ ! ।

ବଣିଆ ବେଶରେ ଗଲ,
ବାଛି ଅଳଙ୍କାର ନ ନେଇ ମୁଲ ହେ;
ନବ ଛଇଳ !
ବରଷାଣୁ ବଢେଇଲ ହେ, ନବ ଛଇଳ ! ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଭଣି ସଙ୍ଗୀତ ସ୍ୱଗେଣୀ ।
ଭବ-ରଙ୍କ ବଦନେ ହେଲ ଗାୟଣୀ ହେ,
ଲାବଣ୍ୟଠାଣି !
ଭଙ୍ଗିଆ ମୁରଲୀପାଣି ହେ, ଲାବଣ୍ୟଠାଣି ! ।

ମନେ ଅଛି ନା ସେ କଥା ?
ମନ୍ଥରଗତିଙ୍କ ପାଦଅଳତା ହେ,
ଜଗତଜିତା !
ମଥାରେ ଘେନିଲ୍ ଛତା ହେ, ଜଗତଜିତା ! ।

ଯମୁନା ତୀର ଲମ୍ପଟି ।
ଯୋଗୀବେଶେ ରାଧା ନାମଟି ରଟି ହେ,
ରଙ୍ଗିଆ ପାଟି ।
ଯାଉ ପ୍ରେମ ଦେଲ୍ ବାଣ୍ଟି ହେ, ରଙ୍ଗିଆ ପାଟି । ।

ରସିକ ନାଗରବର !
ରଖିଛ କୀରତି ଗୋଟେ ଆବର ହେ,
ମନ୍ଦରଧର !
ରଚ ବୈଦ୍ୟ ଅଭିସାର ହେ, ମନ୍ଦରଧର ! ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ମୋ କାଳଆହ୍ଲାଗ ।

ନିକୁଞ୍ଜାକୁ ନ କର ଶୀତ ।
ଲୁଚ ନୀପ-ତରୁ ମୂଳରେ ନିତ ହେ,
ଜଗତପତି !
ଲୁଟ ଯୁବତୀଙ୍କ ଧୃତି ହେ, ଜଗତପତି ! ।

ବଶୀ-କରଣ ମନ୍ତ୍ର ।
ବଂଶୀରେଟି ଫୁଙ୍କି ଦହ ଅନ୍ତର ହେ,
ଅନ୍ତରବର !
ବସି ବନେ ଏକାନ୍ତର ହେ, ଅନ୍ତରବର ! ।

ଶିବରଣୀ ବେଶ ଧର ।
ଛୁଆ ଶାସ ବଳ ଯିବା ସ୍ଵଭୂଷ ହେ,
ଗୋକୁଳଶିଷ !
ଶ୍ୟାମ ଦେଲ କି ପାଶୋଷ ହେ, ଗୋକୁଳଶିଷ !

ଷଣ୍ଢ ମୁଣ୍ଡ ଛିଣ୍ଡା ହର ।
ଷଟପଦ ଗୀତ ନିତ ଆଚର ହେ,
କୁଞ୍ଜବିହାରୀ !
ଷୋଡଶୀଙ୍କି କଣ ଠାବ ହେ, କୁଞ୍ଜବିହାରୀ ! ।।

Digitized by srujanika@gmail.com

ସିର-ସ୍ୱେର ଡଦେନ ମୁଣି ।
ସାଙ୍ଗ ହେଲ୍ ଛଡାକୁଟି କେଲୁଣୀ ହେ,
ମଥାର ମଣି !
ସଙ୍ଗାଢ଼ ପସରା ମୁଣି ହେ, ମଥାର ମଣି ! ॥

ଦ୍ୱିଟିଆ ପୀତପଟିଆ ।
ହସୁଛ ତ କଥା ନ କହ କିଆଁ ? ହେ,
ରାଜଧାନିଆଁ !
ହେଲ କି ମଉନମୁହାଁ ହେ, ରାଜଧାନିଆଁ ! ॥

କ୍ଷମା କର ଶ୍ରୀ ଲପନ ।
କ୍ଷଣେ ନ ପାଶୋର୍ବ ମୋର ନୟନ ହେ,
ଛନ୍ଦାଚରଣ !
ଯେମେ ଭୁବରେ ମୋହନ ହେ, ଛନ୍ଦାଚରଣ ! ॥

ସ ମା ପ୍ତ ।

କଟକ ଅରୁଣୋଦୟ ପ୍ରେସରେ
ଶ୍ରୀ ହରେକୃଷ୍ଣ ଦାସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୁଦ୍ରିତ । ୧୯୩୭

Digitized by srujanika@gmail.com